

Delar av gruppen från Sydsudan

Vilka är det som är med och ber?

Konferensen arrangeras av ett nätverk som heter UKIAMKA som består av pingströrelser startade av Nordisk pingstmission. De är 13 stycken i 8 länder. Tillsammans har de över 25 miljoner medlemmar.

Majoriteten är rwandier, eftersom vi är i Kigali, Rwanda. Till konferensen har det dock kommit vanliga medlemmar och ledare från ett antal länder i regionen. Tanzania, Kenya, Uganda, Burundi, Kongo, Etiopien och Sydsudan är på plats. Från Sydsudan har man kommit ca: 70 personer, de flesta kvinnor. Man utmanade i församlingarna i Juba dem som ville åka till Rwanda och vara med på denna bönekonferens. Man började samla in pengar för resan, hyrde bussar och arrangerade så att alla kunde resa tillsammans. Var och en betalade motsvarande 5 månadslöner för att kunna vara med. Man reste i nästan 3 dygn enkel väg innan man var framme i Kigali. Väl där så skulle man kunna tro att de är trötta och inte orkar vara så aktiva, men vi kunde inte ha mer fel. Det märks att de är i lokalen. De sjunger, dansar, ropar halleluja och vandrar omkring. De är också framme och drar i bön när det behövs. Tänk er ett cykellopp där man turas om att vara längst framme och dra. Så var det också i bönen. Någon tar micken och gasar på en stund och man hinner knappt avsluta innan nästa tar micken och drar på.

Tillsammans inför Gud

Hur ber man?

Det var bön på många olika språk. Swahili, Kinyarwanda, Engelska, Amarina, Kirundi, Luganda, Norska, Finska, Svenska, Franska, Arabiska och andra lokala språk. Många gick omkring i kyrksalen, en del sprang. En del var starkt engagerade, gestikulerade och luftboxade med händerna. Andra låg på knä vid sin stol. En del låg raktlänga på golvet och tårar av smärta rann nerför deras kinder. Andra stod med upplyfta händer, talade i tungor och ögonen strålade av lycka. Ibland bildades det grupper där man stod och bad för varandra och ibland var det bara två personer som omfamnade varandra där de stod på knä inför Gud.